

Publicerad 2006-10-10 03:47 av kw.

tom blues

Först såg jag det som något ouppnåeligt
Från fönstret beundrade jag när de mörka molnen for förbi
Kraften från din mystik, allt var så naturligt.
Alla storheter var inbäddade i dina drömmar
Täckte min väggar med martyrerna, åh jag bad för visheten
Gick ner på knä, tänk jag såg upp till likgiltigheten.

Min gud besvarade mina böner, min herre lade nyckeln i min hand
Släckte ner lamporna, slutade sova låste mitt hjärta,
Vankade fram och tillbaka emellan de grå husen.
Raskolnikov är pånyttfödd, lidelsen för med sig en sådan sötma.

Studerade månen så enslig och vacker, så kall och så ståtlig,
Blev kungen av mitt eget land, strök smärtan i min famn,
Ensamheten är och förblir för alltid pålitlig.

Men allt har ett slut kärleken kan aldrig vara för evigt,
Känslorna klingade långsamt av, tankarna slutade ge njutning.
Låset rostade sönder, skatten har ruttnat allt har blivit så kedligt.

Var försiktig med det du ber om,
Dina tårar kommer ifrån besvarade böner
Och tårar är allt det som jag ber om.
Gud min herre fyll mitt hjärta,
Å låt mig tömma det igen.

Ge mig allt tillbaka

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kw. med Poeter.se id #11303 innehar upphovsrätten